

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 18 noiembrie 2016 – Serin Alheto/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Cauza C-585/16)

(2017/C 046/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Serin Alheto

Pârât: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Întrebările preliminare

- 1) Potrivit articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32 ⁽²⁾ și cu articolul 78 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:
  - A) este admisibil ca o cerere de protecție internațională depusă de un apatrid de origine palestiniană, înregistrat ca refugiat la Agenția ONU de Ajutorare și Construcție pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA), care, înainte de introducerea cererii, a avut reședința în zona de operațiuni a UNRWA (Fâșia Gaza), să fie examinată drept cerere formulată pe baza articolului 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din anul 1951, iar nu ca o cerere de protecție internațională în sensul articolului 1 secțiunea D a doua teză din această convenție, cu condiția preluării competenței pentru examinarea cererii pentru alte motive decât cele de compasiune sau de natură umanitară, iar examinarea cererii să fie reglementată de Directiva 2011/95?
  - B) este admisibil ca o asemenea cerere să nu fie examinată pe baza condițiilor prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 și ca, în mod corespunzător, să nu se aplice interpretarea dată acestei dispoziții de Curtea de Justiție a Uniunii Europene?
- 2) Articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 coroborat cu articolul 5 din aceasta trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții naționale precum cea în discuție în procedura principală, mai precis articolului 12 alineatul 1 punctul 4 din Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (Legea privind azilul și refugiații, denumită în continuare „ZUB”), care, în versiunea aplicabilă, nu conține nicio clauză expresă privind protecția ipso facto a refugiaților palestinieni și nu prevede nici condiția ca acordarea de asistență să înceteze pentru vreun motiv, precum și în sensul că articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 este suficient de precis și de necondiționat, având astfel efect direct, încât să se aplice și fără ca solicitantul protecției internaționale să îl fi invocat în mod explicit, atunci când cererea ca atare trebuie examinată pe baza articolului 1 secțiunea D a doua teză din Convenția de la Geneva?
- 3) Din articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32 coroborat cu articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 rezultă că, în cadrul unei proceduri privind o cale de atac desfășurate în fața unei instanțe împotriva unei decizii de neacordare a protecției internaționale, emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32, și ținând seama de situația de fapt din procedura principală, aceste dispoziții permit ca instanța de fond să trateze cererea de protecție internațională ca atare pe baza articolului 1 secțiunea D a doua teză din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților și să o aprecieze în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95, atunci când cererea de protecție internațională a fost introdusă de un apatrid de origine palestiniană, înregistrat ca refugiat la UNRWA, care, înainte de introducerea cererii, a avut reședința în zona de operațiuni a UNRWA (Fâșia Gaza), iar, în cadrul deciziei de respingere a cererii de protecție internațională, cererea nu a fost examinată în raport cu dispozițiile amintite?

- 4) Din dispozițiile articolului 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32, care se referă la dreptul la o cale de atac efectivă, în contextul cerinței privind „examinarea deplină și *ex nunc* atât a elementelor de fapt, cât și a elementelor de drept”, interpretate prin coroborare cu articolele 33 și 34, precum și cu articolul 35 alineatul (2) din această directivă și cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/95 coroborat cu articolele 18, 19 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene rezultă că, în cadrul unei căi de atac introduse la o instanță împotriva unei decizii de respingere a cererii de protecție internațională, adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32, este admisibil:
- A) ca instanța de fond să decidă inițial cu privire la admisibilitatea cererii de protecție internațională și la returnarea apatridului în statul de reședință anterior introducerii cererii de protecție internațională, după ce a obligat autoritatea pentru azil să prezinte probele necesare și a acordat persoanei în cauză ocazia să prezinte observații privind admisibilitatea cererii sau
  - B) ca instanța de fond să anuleze decizia din cauza încălcării unor norme fundamentale de procedură și să oblige autoritatea pentru azil să soluționeze din nou cererea de protecție internațională, ținând seama de instrucțiunile privind interpretarea și aplicarea normelor legale, efectuând în cadrul examinării admisibilității și interviul prevăzut la articolul 34 din Directiva 2013/32, și să decidă cu privire la posibilitatea returnării apatridului în statul de reședință anterior introducerii cererii de protecție internațională?
  - C) ca instanța de fond să aprecieze gradul de siguranță din țara de reședință a persoanei în cauză de la data ședinței sau, în cazul în care situația s-a schimbat în mod semnificativ în direcția unei decizii favorabile acestei persoane, de la data pronunțării hotărârii?
- 5) Asistența acordată de Agenția ONU de Ajutorare și Construcție pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA) reprezintă o protecție suficientă în sensul articolului 35 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2013/32 în statul respectiv, aflat în teatrul de operațiuni, atunci când, în ceea ce privește persoanele asistate de agenție, acest stat aplică principiul nereturnării în sensul Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din anul 1951?
- 6) Potrivit dispozițiilor articolului 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32 coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, se poate concluziona că dreptul la o cale de atac efectivă, în contextul dispoziției potrivit căreia este necesară „după caz, o examinare a necesităților de protecție internațională în temeiul Directivei 2011/95/UE”, obligă instanța de fond ca, în cadrul procedurii privind calea de atac introdusă împotriva deciziei prin care cererea de protecție internațională a fost examinată pe fond și respinsă, să adopte o hotărâre:
- A) care dobândește autoritate de lucru judecat nu numai referitor la problema legalității respingerii, ci și în ceea ce privește nevoia de protecție internațională a solicitantului în conformitate cu Directiva 2011/95, și anume și atunci când, potrivit dreptului național al statului membru respectiv, protecția internațională se poate acorda numai prin decizia unei autorități administrative,
  - B) privind necesitatea acordării protecției internaționale prin examinarea corespunzătoare a cererii de protecție internațională, indiferent de încălcările normelor de procedură săvârșite de autoritatea pentru azil în cadrul examinării cererii?

(¹) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, p. 9).

(²) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, p. 60).